

HODNOTA UTRPENIA

Utrpenie v akejkolvek podobe bolo od počiatku časov tajomstvom a škvrnou na ľudskom pokolení. Všetci sa ho obávali a vyhýbali sa mu. Bolo pre nich znakom odporovania a prekliatia.

Ježiš prišiel ako človek a pretože prijal všetky dôsledky našich pádov a trpel tak, ako mi všetci trpíme, On vyzdvihol utrpenie, premenil ho, dal mu moc a považuje bolesť každého člena ľudského pokolenia za svoju bolesť. Do takej miery, že keď ja zmierňujem bolesť môjho brata, alebo súcitím s jeho životom, Ježiš hovorí, že to konám Jemu samému.

Utrpenie, bolesť, hlad a smäd existovali pred vykúpením a existujú aj po ňom. Vykúpenie mi dalo viac, ako len oslobodenie od bolesti: dalo mi Ježiša, milosť Svätého Ducha, lásku, pokoj a radosť. To ma povznáša nad bolesť.

Boh si neželá, aby som trpel, rovnako, ako nechcel, aby Adam a Eva zhrešili. Ale odvtedy, čo zhrešili a ja som zdedil slabosti, ktoré sú výsledkom toho hriechu, teraz aj v budúcnosti budem musieť znášať utrpenie.

Kristovo spasenie ma urobilo hodným účasti na Jeho Božskej podstate ako Boha skrze milosť a účasť na Jeho utrpení ako človeka skrze kríž. On zostúpil z nebies a stal sa mne rovný v utrpení, aby ja som mohol byť pozdvihnutý z mojej biedy do Jeho slávy. Ale, aby som tak mohol urobiť, musím si obliecť celého Krista – trpiaceho a zmŕtvychvstalého.

On vzal na Seba moje hriechy, aby som už viac nehrešil.

On vzal na Seba moje slabosti, aby ma milosť mohla posilniť.

On vzal na Seba moju bolesť, aby so mohol držať Jeho ruku v mojej ruke.

On vzal na Seba moju biedu, aby som ja mohol byť pozdvihnutý k Jeho Trónu.

On vzal na Seba zosmiešňovanie a urážky, aby som mohol stáť vzpriamený v prenasledovaniach.

On vzal na Seba stratu priateľov v hodine, keď ich potreboval, aby som ja nikdy nebol opustený v hodine, keď to budem potrebovať.

a potom

Stál sám, opustený Bohom a človekom, aby som sa nikdy nemusel cítiť zničený alebo odvrhnutý.

Teraz je to náš kríž – Jeho a môj.

Teraz má zmysel každá slza, každá bolesť, každý bôľ srdca.

Teraz už viac kríž nie je v blate zúfalstva – je vyzdvihnutý vysoko a na ňom je Boží Syn.

Teraz už nie je znakom Jeho pomsty, ale znakom Jeho lásky.

Teraz už viac neničí, ale tvorí a obnovuje.

Teraz už viac neutlača moju dušu, ale vyprázdňuje ju, takže môže byť naplnená Bohom.

Každý bôľ srdca vyprázdňuje moju dušu a naplňuje ju Ním.

Každá slza obmýva moju dušu a robí ju v Jeho očiach oveľa krajšou.

Každé sklamanie posilňuje moju vôľu, aby prilipla k Nemu samému.

Každá úzkosť dňa ma obracia k Nemu, aby som v ňom našiel oporu.

Každá napätím naplnená hodina mi k Nemu vystiera ruky, aby som našiel pokoj v Jeho objatí.

Každá bolesť je pridaná Jemu na kríži na spásu sveta.

Každá pochybnosť ma núti hľadať pravdu a mocne sa jej držať.

Každé odlúčenie pomáha uvedomiť si to,čo je potrebné.

Vždy,keď moja láska je odmietnutá,viem,ako sa cíti On,keď ho ignorujem.

Vždy,keď sa ku mne správajú nespravodlivo,uvedomujem si Jeho pocity,kd ho nechápali a odsudzovali.

Vždy,keď sa ma zmocňuje pýcha,závisť a ctižiadosť vidím Jeho trňovú korunu.